

...Și-I vor pune numele Emanuel...

Când a aflat că Maria, logodnica lui, era însărcinată, Iosif, care era „un om neprihănit și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii [...] și-a pus în gând s-o lase pe ascuns. „Dar, pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului și i-a zis: «Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta ta, căci ce S-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt. Ea va naște un Fiu, și-I vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.» Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească ce vestise Domnul prin prorocul care zice: «Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un Fiu, și-I vor pune numele Emanuel” care, tălmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi»” (Matei 1.20-23).

Clarificarea făcută de înger era necesară pentru ca Iosif să știe că, în sfârșit, venise momentul împlinirii profeției făcută cu aproape șapte sute de ani înainte, prin prorocul Isaia, moment așteptat cu nerăbdare de Israel, poporul ales de Dumnezeu ca să-L reprezinte înaintea celorlalte națiuni ale Pământului. Fiecare fecioară din Israel visa ca prin ea să se împlinească prorocia făcută de Isaia, devenind mama lui Mesia cel așteptat, dar Dumnezeu a ales-o pe Maria, logodnica lui Iosif.

Precizarea numelui Emanuel – Dumnezeu este cu noi – era crucială pentru evrei, trimiterea la împlinirea unei profeții vechi-testamentare fiind foarte importantă în dovedirea veridicității unor afirmații, iar Matei știa care erau destinatarii Evangheliei scrisă de el.

Întrădevar, odată cu Întruparea Mântuitorului, prezența nemijlocită a lui Dumnezeu alături de omenire a devenit o realitate permanentă.

Până atunci Dumnezeu își făcuse simțită prezența între oameni ocazional, prin Duhul Sfânt – care a umplut anumite persoane (lideri ai lui Israel, preoți, prooroci), împunternicindu-le pentru lucrarea la care au fost chemate –, sau chiar prin Domnul Isus, în cadrul așa numitelor teofanii sau arătări dumnezeiești, în diferite forme (rugul aprins, norul, Îngerul Domnului etc.).

Odată cu întruparea Domnului Isus, Dumnezeu a rămas printre oameni și va fi prezent până la încetarea vremii de har, locul Mântuitorului, după înviere și înălțarea la cer fiind luat de Duhul Sfânt, care S-a pogorât în ziua Cincizecimii peste apostoli și ceilalți ucenici care așteptau împlinirea promisiunii divine.

Însuși Domnul Isus a afirmat că va fi cu ucenicii Săi – și, implicit, cu fiecare dintre noi – „în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Matei 28.20b).

Iată ce scria unul dintre teologii și învățătorii bisericii din secolul al III-lea, patriarhul Chiril al Ierusalimului, despre Domnul Isus Hristos: „Mântuitorul este spre folosul fiecăruia în felurite chipuri. Pentru cei ce au nevoie de bucurie este Viață; pentru cei care au nevoie să intre este Ușă; pentru cei care au nevoie să se hrănească este Pâine; pentru cei care au nevoie să aducă rugăciuni este Mare Preot; pentru cei care au păcate este Miel, ca să fie judecat în locurile lor. Se face tuturor toate!”

Toate aceste afirmații sunt și vor fi adevărate până când ușa harului se va închide, Biserica Domnului va fi răpită la Domnul (1 Tes. 4:13-18; 1 Cor. 15:51), iar Duhul Sfânt se va întoarce la Tatăl, căci misiunea Lui pe pământ va fi terminată!

Noi sărbătorim în aceste zile nașterea unui prunc, dar nu trebuie să uităm că acest Prunc este Dumnezeu, prezent în fiecare credincios adevărat prin Duhul Sfânt, care lucrează mântuire și bucurie în noi, pregătindu-ne pentru a ne putea prezenta înaintea Tatălui ca Mireasă, îmbrăcați în haina albă a neprihănirii, fără pată și fără zbârcitură (Efeseni 5.27)!

De aceea, să vestim lumii întregi că încă e har, Isus – Emanuel este cu noi prin Duhul Sfânt și așteaptă să-i dăm în dar inimile noastre! A venit în lume ca Prunc, dar astăzi stă la dreapta Tatălui, în mărire, mijlocind pentru noi (1 Ioan 2.1) și așteptând ziua minunată în care va reveni să-Și ia Mireasa la Cer!

DANIEL PURDEL,
Redactor - șef

„„Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un Fiu, și-I vor pune numele Emanuel” care, tălmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi.”
(Matei 1.23)